

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Σκαπτομένου αγροῦ τινος ἐν Σάμῳ παρά τὴν Γλυφάδα, εὐρέθη ἀγαλμα οὐ λείπουνσι ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ πόδες. Ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι Σάμῳ περιγραφῆς αὐτοῦ ἦν κατοπτρῶς ἀνατυποῦμεν, κατάδηλον γίνεται ὅτι ὑπάγεται εἰς τὸν κοινὸν τύπον τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο, ὅπερ μετηνέχθη εἰς τὸ δημόσιον ἀρχαιοφυλακεῖον, ἔχει κατὰ τὴν Σάμον «τὰς χεῖρας τεταμένας πρὸς τοὺς μηρούς καὶ τὰς πυγὰς συνεσφιγμένας, τὸν ἀριστερὸν πόδα προέχοντα ὀλίγον τοῦ δεξιού· ἡ δὲ κεφαλὴ ὡς ἐκ τῶν ὠμοπλατῶν φαίνεται θὰ ἤτένιζε πρὸς ἀριστερὰ (;) Κάτωθεν τοῦ ἰσχίου τοῦ ἀριστεροῦ μηροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μέρους καὶ πρὸς τὸ γόνυ εἶνε γεγραμμένοι ἐν δυοὶ σειραῖς κατὰ μῆκος καὶ διὰ γραμμάτων ἀκανονίστων καὶ πως ἐφθαρμένων αἱ λέξεις. «Λεύκιος ἀνέθηκεν — τῷ Ἀπόλλωνι».

— Διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολιτικοῦ πράκτορος τῆς Ἑλλάδος, ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενοῦς κ. Ἰωάννου Δημητρίου 9 κιβώτια περιέχοντα διάφορα ἀντικείμενα ἀρχαίας τέχνης, ἧτοι ἀνάγλυφα, ἀγαλμάτια μαρμάρινα, ληκύθους, χάλκινα ἀγαλμάτια καὶ ἄλλα εἶδη ὅχι μικρᾶς ἀξίας, ὅπως προστεθῶσιν εἰς τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον καὶ εἰς τὴν ἐν αὐτῷ πολιτικῶν συλλογῆν, τὴν φέρουσαν τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ, τοῦ ἀποστολέως καὶ τούτων ἀρχαιοτήτων. Τὰ κιβώτια ταῦτα παρέλαβον ἐκ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ὑπάλληλοι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

Ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς Β. Διάταγμα δι' οὗ ὀρίζεται ὅτι αἱ Ὀλυμπιάδες θὰ τελωνταὶ ἀνὰ τετραετίαν πλήρη, τοῦ ὑπολογισμοῦ γινομένου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1888 καθ' ὃ ἐτελέσθη ἡ Δ' Ὀλυμπιάς. Ἡ Ε' Ὀλυμπιάς θέλει τελεσθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1892, ἡμέρα δὲ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ὀρίζεται ἡ πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν 25 Μαρτίου.

— Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν παρέστη ἐνώπιον τοῦ ἀντιβασιλεύοντος διαδόχου ὁ νέος πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Μιστριώτης, ὅστις ἀπήντησε προσαλιάν, εἰς τὴν ἀπήντησεν εὐχαριστῶν ὁ Ἀντιβασιλεύς.

— Κατ' αὐτὰς ἐπιτροπῆ ὀρισθησομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας θὰ παραβῆ μετὰ τοῦ διορισθέντος βοηθοῦ τοῦ Νομισματικοῦ μουσεῖου κ. Σβορώνου τὰ ἐν τῷ Ἀρχαιολογικῷ μουσεῖῳ κατακειμένα ἐντὸς σακχιδίων καὶ ἐσφραγισμένα ἀπὸ τῆς γενομένης ἐν τῷ Νομισματικῷ μουσεῖῳ κλοπῆς ἀρχαῖα νομίσματα μεθ' ὃ ὁ κ. Σβορώνος θὰ προβῆ εἰς τὴν ταξινόμησιν αὐτῶν ἐντὸς τῶν θηκῶν, αἵτινες πρὸ τῆς κλοπῆς κατεσκευάσθησαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Συναίας Ἀκαδημίας, ἧτις θὰ χρησιμεύσῃ καλῶς ἐξασφαλισθεῖσα ὡς νομισματικὸν μουσεῖον. Ἡ αἴθουσα αὕτη θὰ περιλαμβάνῃ βιβλιοθήκην ἐκ βιβλίων ἀναγομένων εἰς τὴν νομισματολογίαν καὶ σιδηρὰ καὶ ἄλλα κιβώτια στερεῶς κατεσκευασμένα ἐντὸς τῶν ὀπίων τὴν νύκτα θὰ φυλάττωνται αἱ νομισματικαὶ συλλογαί. Πρὸς τούτοις δὲ θὰ διασκευασθῇ καὶ ἰδιαιτερον ἐκεῖ δαμνατικὸν διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκμαγεῖων τῶν διαφόρων ἀρχαίων νομισμάτων τὰ ὅποια ἂν ἀνταλλάσσονται εἰς διπλοῦν γινόμενα πρὸς τοιαῦτα ἐκμαγεῖα ἀλλοδαπῶν μουσείων τῶν νομισμάτων τῶν ὁποίων στερεῖται νῦν τὸ ἡμέτερον μουσεῖον. Ταῦτα κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα».

— Ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι 3 τεύχει τοῦ Β' ἔτους τῆς «Ἑλλάδος» περιοδικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμστερδάμῳ Φιλελληνικοῦ Συλλόγου δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ

κ. Α. Βόλτζ ἔμμετρος γερμανικὴ μετάφρασις τοῦ ἐν τῇ Ἑστία δημοσιευθέντος κατὰ δεκέμβριον ποιήματος τοῦ κ. Γ. Σουρῆ. «Τὸ τέλος τοῦ κόσμου».

— Ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς ἐν Παρισίοις Νομικῆς σχολῆς ὑπέστη κατ' αὐτὰς μετ' ἐξαιρέτου ἐπιτιμίας τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις ἔλλην σπουδαστῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγόμενος ὁ κ. Μιχ. Ε. Κεπετζῆς. Ἡ περὶ κηδεμονίας τῶν γυναικῶν (de la tutelle des femmes pubaires) ἐνάσιμος διατριβὴ του ἐπέσυρεν ἰδίως τὸν ἐπίαινον τῶν ἐξεταστῶν του.

— Μετὰ πολὺμηνον περιουδεῖαν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, ὅπου πολλαχῶς ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ φιλομούσου κόσμου καὶ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ πλαγυλιστῆς κ. Εὐρ. Γκύζας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

23 Ἰουρίου. Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ ἐπανερχεται μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἐν Κερκύρα ἑσπαλίαν τῆς.

25 Ἰουρίου. Τὴν 11ην π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου ὁ Ἀντιβασιλεὺς περιστοιχούμενος ὑπὸ πάντων τῶν αὐλικῶν ἐν μεγάλῃ στολῇ παρόντος, δὲ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐδέχθη τὸν νέον πρέσβυν τῆς Τουρκίας Νεδίμ Βέην, ὅστις ἐπέδωκεν αὐτῷ τὰ διαπιστευτήριά του. Τὸν κ. πρέσβυν συνοδεύόμενον ὑπὸ τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ Βασιλέως κ. Βάσου παρέλαβε καὶ μετέφερεν ἐκ τοῦ μεγάρου τῆς πρεσβείας εἰς τὰ ἀνάκτορα βασιλικὴ ἄμαξα, ὑπεδέχθησαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῆς μεγάλης θύρας οἱ αὐλικοί, ἐνῶ ἡ φρουρὰ παρατεταγμένη ἀπέδωκε τὰς κεκανονισμένας στρατιωτικὰς τιμὰς· διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως ὁ κ. πρέσβυς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μέγαρον τῆς πρεσβείας.

ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἀτιωρίον Μομφερράτου Κληρονομικὸν Δίκαιον τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ. Μελέτη ἱστορικὴ καὶ πρακτικὴ πρωτεύουσα κατὰ τὸν Β' Σγούτεινον διαγωνισμόν. Ἀθήνησι 1890. 8ον Σελ. 300. Τιμὰται δραχμῶν 6.

[Ὁ κ. Ἀντώνιος Μομφερράτος διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου τούτου συγγράμματος προσθέτει νέον σπουδαῖον ἔβρανον πρὸς πλουτισμὸν τῆς καθ' ἡμᾶς νομικῆς φιλολογίας. Ὅπως τὰ ἄλλα ἔργα του, ἡ πραγματεία περὶ προγαμίας δωρεᾶς, ἡ μελέτη του περὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς προσηλικῆς κρατήσεως, ἡ ἐκδοσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ Λέοντος καὶ Κωνσταντίου καὶ τοῦ εὐρετηρίου καὶ τῶν προλόγων τῆς Βακτηρίας τῶν ἀρχιερέων, οὕτω καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα τὸ πρωτεύσαν κατὰ τὸν Σγούτεινον διαγωνισμόν ἐπιβεβαίωσεν τὴν ἐπιστημονικὴν φήμην τοῦ νομομαθοῦς ἀνδρός. Ὁ κ. Μομφερράτος ἐργάζεται εὐσυνειδήτως καὶ μετὰ φιλοπονίας γερμανοῦ ἐπιστήματος. Περὶ τοῦ προκειμένου θέματος γράφω λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μεταχειρίζεται ὀλόκληρον τὴν σχετικὴν πρὸς αὐτὸ γραμματολογίαν ξένην καὶ ἡμετέραν, μὴ ἀκολουθῶν δὲ τυφλῶς τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, κρίνει αὐτοτελῶς καὶ ἀνεξαρτήτως περὶ τῶν πραγμάτων, καὶ βασιανίζων τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων καὶ ἀποδεχόμενος μόνον, ὅτι ἀποδεικνύεται ὡς ὀρθῶς ἔχων καὶ ἀναντίρρητον. Οὕτως ἀποκρούει πειστικῶς γνώμας τοῦ Hellmann, τοῦ Singer καὶ ἄλλων διασημῶν ἐπιστημόνων περὶ πολλῶν ζητημάτων. Τὸ θέμα περὶ κληρονομικοῦ δικαίου τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῆς γενικῆς φύσεως ἐγένοντο ἀντικείμενα ἐρεύνης τῶν νομοδιδασκάλων τῆς Γερμανίας καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων ἴσκει νὰ ἐκλέξῃ τις τὰς ἀρίστας γνώμας ἵνα καταρτίσῃ αξιόλογον πραγματείαν. Ἐπειδὴ ἐπρόκειτο πρὸς τὸ ἐν Ἑλ-

λάδι και Τουρκία ισχυόντων, ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ ἰσχύουσαι παρ' ἡμῖν πολιτικά και ἐκκλησιαστικά διατάξεις και νὰ συνδυασθῶσι πρὸς τὰ ὄρισμένα ὑπὸ τῶν κανόνων και νόμων τῶν βυζαντινῶν χρόνων, και πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου ἐν γένει. Διὰ τοῦτο ἡ πραγματεία αὐτῆ τοῦ κ. Μομφερράτου ἔχει ὄλως προτότυπον χαρακτήρα. Προτάσσει πρώτον τὰ περὶ τῶν βάσεων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πολιτεύματος ὁμιλῶν περὶ τῶν διαφόρων βαθμῶν τῆς ἱερωσύνης, εἶτα δὲ και περὶ τῶν μοναχῶν ἐν γένει και τῆς διοικήσεως τῶν μοναστηρίων, στηριζόμενος εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ἔχων ὀδηγούς πλην τῶν ἐλλήνων ἐκκλησιαστικῶν δύο πρὸ πάντων ἐπισημοτάτους γερμανοὺς τὸν Hase και τὸν Hergenroether. Ἐπειτα πραγματεύεται περὶ τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς τῶν κληρικῶν, περὶ τῆς ἐκ διαθήκης διαδοχῆς και περὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς αὐτῶν. Ταῦτα εἶνε τὰ ἀντικείμενα τοῦ Α' μέρους. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει ὁμιλεῖ περὶ τῆς κληρονομικῆς διαδοχῆς τῶν μοναχῶν ἐκ διαθήκης και ἐξ ἀδιαθέτου κατὰ τὸ Ἰουστινιάνειον δίκαιον, περὶ ἐπαγωγῆς κληρονομίας εἰς μοναχὸν και περὶ κτήσεως αὐτῆς κατὰ τὸ Ἰουστινιάνειον και τὸ μεταγενέστερον δίκαιον, περὶ κληρονομικῆς διαδοχῆς τῶν μοναχῶν κατὰ τὸ μεταγενέστερον βυζαντιανὸν δίκαιον και περὶ τοῦ δικαίου τῶν ἐθίμων. Ἐν τρίτῳ μέρει λαμβάνει ὑπ' ὄψιν και ἐξετάζει τὸ ἐν Ἑλλάδι κληρονομικὸν δίκαιον τῶν κληρικῶν και μοναχῶν. Τὸ μέρος τοῦτο εἶνε τὸ ἀμέσως και μᾶλλον ἐνδιαφέρον τοὺς ἐν Ἑλλάδι νομικοὺς και κληρικοὺς. Καὶ τέλος ἐν τετάρτῳ μέρει ἐξετάζει τὸ ἐν Τουρκίᾳ νεώτερον δίκαιον, δηλ. τὰ περὶ κληρονομικῆς διαδοχῆς τῶν ἐπισκόπων και μοναχῶν ἐν Τουρκίᾳ. Ἐν παραρτήματι δημοσιεύει διάφορα ἐπίσημα ἔγγραφα σχετικὰ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τυπικά, χρυσόβουλα, ἐπιστολὰς συνοδικὰς, Πατριαρχικά γράμματα, ἀναφορὰς και ἐκθέσεις, σχέδια διαθηκῶν και ὅμοια. Τοῦτο εἶνε τὸ περιεχόμενον και αὐτῆ ἡ ἀξία τοῦ νέου τούτου συγγράμματος τοῦ κ. Μομφερράτου, τὸ ὅποσον δὲν πρέπει νὰ λείπη ἀπὸ οὐδεμιᾶς βιβλιοθήκης ἐκκλησιαστικοῦ ἢ νομικοῦ λογίου ἀνδρός. Συγχρόνως τῷ συγγραφεῖ, εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν και ἄλλα αὐτοῦ ἔργα.

A. K.]

Ἡ Σκωρὶς τοῦ Παρνασσοῦ ὑπὸ θ. δὲ *Xelδράιχ*. Ἀνατύπωσις ἐκ τῶν φυλλαδίων τῶν μηνῶν Ἀπριλίου και Μαΐου τόμου ιγ' τοῦ «Παρνασσοῦ». Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 1890. 8ον σ. 30.

Σόλλογος Κυριῶν Ὑπὲρ τῆς Γυναικείας Παιδείσεως, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως. Ἐκθέσεις τῶν πεπραγμένων ἀπὸ 1 ἰανουαρίου—31 δεκεμβρίου 1889. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ, 1890. 8ον σ. 64.

Arnds. Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον ἐκ τῆς δεκάτης τρίτης γερμανικῆς ἐκδόσεως τῆς γενομένης ἐπιμελείᾳ L. Pfaff και F. Ofmann, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου μεταφρασθὲν και σημειώσεσιν ἀξήθην ὑπὸ I. H. Κριακοῦ, δικηγόρου. Τόμος Β', τεύχος 12ον. Ἐνοχικὸν Δίκαιον. Ἐν Ἀθήναις βιβλιοπωλεῖον Καρόλου Βίλμπεργ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Β. Αὐλῆς Νικολάου Γ. Ἰγγλέση 1890, 8ον σ. 1—48 Τιμᾶται δρ. 1.

Ξενοφώντος ἀπομνημονεύματα μετὰ εἰσαγωγῆς και σημειώσεων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν γυμνασίων ὑπὸ Γεωργίου Α. Μπουκουβάλα, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας και καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Α' γυμνασίου. Ἐκδότης Ἰωάννης Νοτάρης. Ἐν Ἀθήναις, βιβλιοπωλεῖον Ἰωάννου Νοτάρη. Ὄδος Ἐρμοῦ 42, 1890. 12ον σ. λβ'—254.

Deutscher Rundschau. Ἐκ τῶν περιεχομένων τοῦ τεύχους τοῦ Ἰουλίου: Δὸν Κιχωτῖνο, διήγημα τοῦ Salvatore Farina, μέρ. Β'.—Βερολίνον και Βάιμαρ ὑπὸ

G. von Loeber.—Ἱερὰ δένδρα και φυτὰ ὑπὸ von Langegg (συνέχεια και τέλος).—Ἡ Φλωρεντία και ὁ Ἰερώνυμος Σαβοναρόλας ὑπὸ Otto Hartwig.—Φράντς Δίγγελστέδτ ὑπὸ J. Rodenberg (συνέχεια).—Ἡ θεία Μελβίνα ὑπὸ A. Ch. Leffter κλπ.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτῶν βουλευτῶν κατὰ τὰς προσηεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὄρισθη ὡς ἐξῆς:

Νομοὶ Λακωνίας	Πληθυσμὸς ἐκλογέων	Ἀριθμὸς βουλευτῶν
Λακωνίας	32,154	9
Λαρίσης	35,195	10
Κεφαλληνίας	24,304	7
Κυκλάδων	41,869	12
Τρικάλων	27,342	8
Ἀχαΐας	48,708	14
Μεσσηνίας	41,328	12
Ἀργολίδος	34,137	9
Ἄρτης	8,102	2
Κερκύρας	29,438	8
Φθιώτιδος	33,002	9
Εὐβοίας	25,742	7
Ἀοκαδίας	43,469	12
Ἀκαρνανίας	36,229	10
Ἀττικῆς	46,834	13
Ζακύνθου	14,307	4
Υἰδρας	3,512	2
Σπετσῶν	2,342	1
N. Ψαρρῶν	799	1
Ἐν ὄλῳ	528,813	150

=Καθ' ὄλον τὸν παρελθόντα μῆνα Μαΐου ἀπεβίωσαν ἐν Ἀθήναις 180 ἐν ὄλῳ ἄτομα, ἐξ ὧν 103 ἄνδρες και 77 γυναῖκες. Ἐκ τούτων 10 ἀπέθανον ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ και 5 ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ». Ἐκ βιαιῶν θανάτου ἀπέβιωσαν 6 ἐν ὄλῳ. Ἐκ τύφου, 2, ἐξ ἰλαρᾶς 8, ἐξ ὄστρακιάς 1, ἐκ διφθεριτίδος 1, ἐκ κακοήθους πυρετοῦ 2, ἐκ νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων 12.

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀρχαρίῳ, Πειραιᾷ. Ὅριστε λοιπὸν ποῖον καλλιτέχνημα νὰ ἔχετε ὡς ἀντιφάρμακον τῆς πολυλογίας:

Serenade

Le matin riait, ingenu ;
 Tu m' as dit : Viens ! je suis venu.
 Un peu plus tard, tu m' as dit : Chante !
 J' ai chanté la grace méchante.
 Mais vint la nuit, la nuit d' été ;
 Tu m' as dit : Pars ! Je suis resté.

Catulle Mendes

Θαυμαστῆ, Κέρκυραν. Τρυφερὰ ἢ ἰδέα ἀλλὰ καταπνίγεται ὑπὸ τὴν στιχουργικὴν ἀπειρίαν και τὴν ἀνάμικτον γλῶσσαν.

κ Μ. Οἶκον. Ὅτ' ἀχρησιμοποίησωμεν κατ' ἐκλογῆν, ἐξαιρουμένων τῶν στίχων.

Καραβοσακισμένη, Πέραν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν στίχων σας ἐν τοιούτῳ κύκλῳ και τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν «τοῦ ἄνθους τῶν λογίων» οὐδὲν δύναται νὰ προσθήσῃ ἢ ταπεινὴ μας γνώμη και παρακαλοῦμεν νὰ μὴ προβῆτε εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν 2000 στίχων, τοὺς ὁποίους οὐδὲ καιρὸν ἔχομεν ὅπως διέλθωμεν και ἀξίως κρίνωμεν.

κ. Κ. Δ. Κρ. Ἐνταῦθα. Δὲν εἶνε καλῆ ἡ ἐκλογή. Ἄν θέλετε νὰ δημοσιευθῇ ἐν ἀποστείλατε τὴν συλλογὴν νὰ ἐκλέξωμεν ἢ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ διέλθετε ἐκ τοῦ Γραφείου π. μ.